Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Biogradu na Moru
Kralja Tomislava 2 A, Biograd na Moru

Poslovni broj: P-642/2022-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru, po sucu Ivici Marinoviću, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatske šume d.o.o., Zagreb, OIB: 69693144506, Uprava šuma Podružnica Split, Kralja Tomislava 35/III, Split, protiv tužene Ružice Zvonar iz Križevaca, Josipa Buturca 6, OIB: 71402949961, zastupane po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Franko Kotlar, Ana Vidov i partneri iz Zadra, radi isplate i predaje u posjed, nakon usmene, glavne i javne rasprave zaključene dana 14. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja po zaposlenju Ivane Maretić i zamjenika punomoćnika tužene Ivana Tomičića, odvjetničkog vježbenika iz Odvjetničkog društva Franko Kotlar, Ana Vidov i partneri iz Zadra, te nakon objave presude, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbijaju se kao neosnovani tužbeni zahtjevi tužitelja koji glase:

"1. Dužna je tužena Ružica Zvonar, OIB: 71402949961, rođ. 25.02.1951. godine, sa prijavljenim prebivalištem u Križevcima, Ul. Josipa Butorca 6, da dovede u prijašnje stanje te slobodnu od stvari i osoba preda tužitelju u posjed kč. br. 4374/2 (n.i.) k.o. Pakoštane u naravi garaža, površine 27 m², označena plavom bojom, što odgovara dijelu k.č. zem. 2314/86 stare izmjere k.o. Pakoštane te dio kč. br. 4374/1 (n.i.) k.o. Pakoštane, označen likom A-B-C-D-E-F-G-H-I-J-A, u naravi pomoćna zgrada i dvorište površine 98 m², označena crvenom bojom, što također odgovara dijelu k.č. zem. 2314/86 stare izmjere k.o. Pakoštane, sve sukladno skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka Ivana Marinovića, dipl. ing. geod., a koja skica čini sastavni dio ove presude.

2. Dužna je tužena naknaditi tužitelju iznos od 340,87 EUR na ime bespravnog korištenja zemljišta, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 06.08.2020. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, kao i troškove postupka sa zakonskom kamatom od dana donošenja odluke do isplate, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženoj parnični trošak od 1.125,00 EUR, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužene za naknadom parničnog troška odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1.1. U ovoj pravnoj stvari je dana 05. travnja 2022. zaprimljena tužba tužitelja Hrvatske šume d.o.o. Zagreb protiv tužene Ružice Zvonar u kojoj se navodi da su čest. zem. 4374/2 i čest. zem. 4374/1 k.o. Pakoštane nove izmjere kao šuma i šumsko zemljište dobra od interesa za Republiku Hrvatsku te se nalaze u Programu gospodarenja G.J. Biograd (2016.-2025.), a vlasništvo su Republike Hrvatske i u posjedu tužitelja koji sukladno čl. 17. st. 1. Zakona o šumama gospodari istima te ih je dužan čuvati temeljem čl. 44. i 45. istog Zakona. Tužitelj nadalje navodi da je od strane čuvara šume, djelatnika tužitelja, dana 06. kolovoza 2020. zatečen objekt od kamena i betona i zid u obliku slova L, a daljnjom izmjerom i obradom stanja na terenu utvrđeno je da ta uzurpacija obuhvaća čest. zem. 4347/2 k.o. Pakoštane u površini 26 m2 te dio čest. zem. 4347/1 k.o. Pakoštane u površini 69 m2, a koje čestice se odnose na čest. zem. 2314/86 stare izmjere za k.o. Pakoštane. Tužitelj tvrdi da su prije navedeni radovi izvođeni u drugoj polovici svibnja 2020. po nalogu tužene koja da je to priznala u razgovoru čuvaru šume te izjavila da je predmetno zemljište kupila od Općine Pakoštane. Obzirom je tužena bespravno uzurpirala šumu i šumsko zemljište te isto protupravno koristila, tužitelj je zatražio od nadležnog ministarstva tržišnu vrijednost zemljišta kako bi se izračunala naknada za korištenje šuma i šumskog zemljišta te je nakon izračuna za 95 m2 uzurpacije pomnoženo sa 26,82 kn / m2 tržišne vrijednosti, utvrđeno da naknada za bespravno korištenje iznosi ukupno 2.568,28 kuna.

1.2. Tužitelj je u spis dana 05. ožujka 2026. dostavio podnesak u kojem da uređuje tužbeni zahtjev sukladno skici sudskog očevida vještaka Ivana Marinovića od 07. rujna 2023.

1.3. Tužitelj je na ročištu od 09. ožujka 2026. nadalje isticao da je pretvorba društvenog vlasništva na šumama i šumskom zemljištu izvršena 16. listopada 1990. i od toga dana šume i šumsko zemljište su po zakonu postale vlasništvo Republike Hrvatske bez obzira na to kada se Republika Hrvatska upisala kao vlasnik.

1.4. Tužitelj je u podnesku od 26. kolovoza 2026. između ostalog isticao da budući je tužena kupila nekretninu 2005. da ona zakonski, sukladno čl. 388. st. 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, ne uživa zaštitu povjerenja u zemljišne knjige, niti se po sili zakona može pozivati na to načelo. Kako je slijedom navedenog nesporno, po tužitelju, da tužena nema valjani pravni temelj za posjed nekretnine u vlasništvu države, to tužitelj predlaže sudu u cijelosti prihvatiti njegov uređeni tužbeni zahtjev.

1.5. Tužitelj je na ročištu od 14. rujna 2026. osporavao kao netočne navode tužene prema kojima tužitelj u ovoj parnici nije aktivno legitimiran jer suprotno proizlazi iz čl. 17. st. 1. te odredbe čl. 44. i čl. 45. Zakona o šumama.

2.1. U odgovoru na tužbu tužene Ružice Zvonar koji je zaprimljen u spis 24. listopada 2022. ista se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći u bitnome da je predmetnu nekretninu kupila 2005. od Općine Pakoštane zajedno sa Josipom Zvonarom, te na taj način osporava da je bespravno uzurpirala šumu i šumsko zemljište te ih protupravno koristila.

2.2. Tužena je na pripremnom ročištu od 13. ožujka 2023. predlagala sukladno čl. 211. Zakona o parničnom postupku o ovoj parnici obavijestiti Općinu Pakoštane, također je isticala da je nekretnina oznake čest. zem. 4374/2 k.o. Pakoštane u katastru evidentirana kao garaža te ne može predstavljati šumsko zemljište, pritom ističući da je predmetna građevina izgrađena još 80-ih godina te je u posjedu tužene preko četrdeset godina.

2.3. Tužena je na ročištu održanom od 09. ožujka 2026. u spis priložila pravomoćno rješenje o izvedenom stanju doneseno 17. listopada 2025. iz kojeg da je vidljivo da je građevina izgrađena na predmetnoj nekretnini ozakonjena te da ne predstavlja šumu .

2.4. Tužena je na ročištu od 14. rujna 2026. između ostalog isticala da tužitelj nije dokazao da bi uopće bio aktivno legitimiran u ovome predmetu, isti nije niti upisan kao vlasnik predmetnih nekretnina, dok je tužba kojom je tužitelj ustao reivindikacijska, pa tužitelj koji nesporno nije vlasnik ovih nekretnina nije aktivno legitimiran za podizanje tužbe. Tužena nadalje ističe da tužitelj nema pravo niti tražiti isplatu naknade za korištenje jer isti nije vlasnik predmetnih nekretnina, niti je Republika Hrvatska tužitelju prenijela ovlasti za podizanje ove tužbe, a isto niti ne proizlazi iz niti jedne zakonske odredbe.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao dopis tužitelja od 30. studenog 2020. (ls 3-4), lugarski izvještaj od 06. kolovoza 2020. (ls 5-6), Program gospodarenja za gospodarsku jedinicu "Biograd" važnosti 01. siječnja 2016. – 31. prosinca 2025. (ls 7-11), neslužbenu kopiju prijepisa posjedovnog lista 1261 k.o. Pakoštane (ls 12-20), neslužbenu kopiju izvatka iz zemljišnih knjiga za zk. ul. 3421 k.o. Pakoštane sa stanjem na dan 28. listopada 2020. (ls 21-25), uvjerenje o prebivalištu za tuženu od 21. kolovoza 2020. (ls 26), dopis tužitelja od 10. kolovoza 2020. s privitkom u vidu karte (ls 27-28), dopis Porezne uprave, Područni ured Zadar, Ispostava Biograd na Moru od 22. listopada 2020. (ls 29-30), izvršen je uvid u skicu (ls 31), pročitana je suglasnost Općinskog poglavarstva Općine Pakoštane od 02. rujna 2003. (ls 41), odluka o prodaji parcele Općinskog poglavarstva Općine Pakoštane od 23. rujna 2004. (ls 42-43), kupoprodajni ugovor zaključen 20. srpnja 2005. (ls 44-45), preslik spisa predmeta Općine Pakoštane (ls 83-99), izvršen je uvid u skicu sudskog očevida od 07. rujna 2023. te je pročitan nalaz i mišljenje s prilozima stalnog sudskog vještaka za područje geodezije Ivana Marinovića (ls 109-118), saslušan je svjedok Matija Kaić (ls 125-126), pročitano je rješenje o izvedenom stanju od 17. listopada 2025. (ls 129-130), saslušani su svjedoci Dario Peraić (ls 134) i Milivoj Kurtov (ls 134-135) te tužena Ružica Zvonar (ls 168-169).

4. Sukladno odredbi čl. 219 st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 115/23 - dalje ZPP) svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, dok iz čl. 221. a ZPP-a proizlazi da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može utvrditi neku činjenicu da će o postojanju te činjenice zaključiti primjenom pravila o teretu dokazivanja. Prethodno citirane zakonske odredbe ukazuju da je upravo tužitelj onaj koji je ovome sudu na nedvojben način morao dokazati osnovanost njegovih navoda vezanih kako za tužbeni zahtjev usmjeren na predaju u posjed te tužbeni zahtjev usmjeren na isplatu na ime bespravnog korištenja zemljišta.

5. Ne bi se trebale ukazivati spornim među strankama slijedeće činjenice i to:

5.1. Da u odnosu na katastarsku općinu Pakoštane egzistira tzv. dvojna izmjera, i to u smislu označavanja čestica u zemljišnoj knjizi koja se kolokvijalno

naziva "stara izmjera" te ona u smislu označavanja čestica u katastarskom operatu koja se kolokvijalno naziva "nova izmjera",

5.2. Da su čestice nove izmjere i to čest. zem. 4374/1 (poslovna zgrada, Drage, Zadarska ulica 50A, površine 16 m2 i šuma površine 8167 m2, ukupne površine 8183 m2) i čest. zem. 4374/2 (garaža površine 26 m2), obje upisane u posjedovnom listu 1261 k.o. Pakoštane u kojem je kao posjednik za cijelo evidentiran Hrvatske šume, Uprava šuma Split,

5.3. Da čest. zem. 4374/1 i čest. zem. 4374/2, obje k.o. Pakoštane nove izmjere odgovaraju u staroj izmjeri dijelovima čest. zem. 2314/86 k.o. Pakoštane,

5.4. Da je čest. zem. stare izmjere 2314/86, pašnjak površine 772106 m2, stambena zgrada površine 40 m2, stambena zgrada površine 1 m2, stambena zgrada površine 35 m2, stambena zgrada površine 4 m2, stambena zgrada površine 60 m2, ukupne površine 772246 m2, aktualno upisana u zk. ul. 3421 k.o. Pakoštane u kojem zemljišnoknjižnom ulošku u B Vlastovnici egzistira upis prava vlasništva Republike Hrvatske za cijelo,

5.5. Da na ls 7-11 u preslici prileži Program gospodarenja za gospodarsku jedinicu "Biograd" važnosti 01. siječnja 2016. – 31. prosinca 2025. izdano od Hrvatskih šuma d.o.o., Uprava šuma Podružnica Split, Šumarija Biograd i u kojem programu su između ostalih navedene i čest. zem. 4374/2 i dio čest. zem. 4374/1 k.o. Pakoštane,

5.6. Da na ls 44-45 u preslici prileži Kupoprodajni ugovor koji da je zaključen 20. srpnja 2005. između Općine Pakoštane kao prodavatelja te Josipa Zvonara i Ružice Zvonar kao kupaca, i iz kojeg ugovora u bitnome proizlazi:

- iz uvodnog dijela istog da se temelji na odluci Općinskog poglavarstva Klasa: 022-05/03-01/375, Urbroj: 2198/18-05-4 od 18. srpnja 2005.,

- da je u Članku 1. navedeno da prodavatelj prodaje, a kupci kupuju i to svaki za 1/2 dijela parcelu oznake čest. zem. 2314/666 stare izmjere k.o. Pakoštane u Dragama, Dolaška Draga, površine 26 m2, koja odgovara parceli u novoj izmjeri broj 4374/2, i kupuju parcelu čest. zem. 2314/667 stare izmjere, površine 94 m2, koja odgovara dijelu čest. zem. 4375/20 nove izmjere k.o. Pakoštane u Dolaškoj Dragi radi zaokruženja (novoformiranja) građevinske parcele oznake čest. zem. 4375/20 nove izmjere površine 368 m2,

- da je u Članku 2. navedeno da su obje ugovorne strane suglasne da se kupcima prizna kao kupoprodaja čest. zem. 2314/666, površine 26 m2 u naravi garaža, a za koji teren su 25. veljače 1987. zaključili Ugovor o zakupu sa bivšom Mjesnom zajednicom Drage te platili iznos,

- da je u Članku 3. navedeno da prodavatelj temeljem ovog ugovora ovlašćuje kupce da svaki za 1/2 dijela ishode uknjižbu prava vlasništva na čest. zem. 2314/666, površine 26 m2 i čest. zem. 2314/667, površine 94 m2, sve stare izmjere k.o. Pakoštane,

- da je u Članku 4. navedeno da prodavatelj jamči kupcima da su prodane nekretnine iz Članka 1. isključivo vlasništvo prodavatelja te da na njima ne postoji netko pravo trećega koji isključuje, umanjuje ili ograničava pravo kupaca,

- da priloženi Ugovor na ls 44-45 nije potpisan od strane kupaca Josipa Zvonara i Ružice Zvonar, isti je potpisan od Milivoja Kurtova, predsjednika Općinskog poglavarstva, i čiji potpis je potvrđen od javnog bilježnika Dušana Kvartuča iz Biograda na Moru pod brojem OV-5287/05 dana 22. srpnja 2005.

6. Sporno je među strankama, a obzirom na navode isticane od strane tužene tijekom postupka, da li je tužitelj uopće aktivno legitimiran za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari i postavljanje tužbenog zahtjeva usmjerenog na predaju u posjed te

tužbenog zahtjeva usmjerenog na isplatu. Naime, tužena je tijekom postupka isticala da kraj činjenice da tužitelj nije upisan kao vlasnik predmetnih nekretnina, već da je to Republika Hrvatska, da tužitelj ne bi bio aktivno legitimiran za podizanje predmetne tužbe i tužbenih zahtjeva jer da takvo njegovo ovlaštenje ne proizlazi iz niti jedne zakonske odredbe, a niti je Republika Hrvatska tužitelju prenijela ovlasti za podizanje ove tužbe. Nasuprot potonjim tvrdnjama tužene, tužitelj je tijekom postupka ukazivao da bi njegova aktivna legitimacija proizlazila iz čl. 17. st. 1. te čl. 44. i čl. 45. Zakona o šumama, slijedom čega će se ovaj sud u daljnjem tijeku obrazloženja ove presude osvrnuti na prije navedene zakonske odredbe, odnosno sadržaj istih.

7. Odredba čl. 17. st. 1. Zakona o šumama (Narodne novine broj: 68/18, 115/18, 98/19, 32/20, 145/20, 101/23, 145/23, 36/24, 145/24 i 146/25, dalje ZŠ) propisuje da je javni šumoposjednik pravna osoba od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku koja gospodari šumama i šumskim zemljištem u vlasništvu Republike Hrvatske, dok je u stavku 4. te odredbe propisano da je naziv javnog šumoposjednika "Hrvatske šume društvo s ograničenom odgovornošću".

8. Odredba čl. 44. st. 1. ZŠ propisuje da je javni šumoposjednik (zajedno sa Ustanovom i Pravnom osobom) dužan osigurati zaštitu šuma i šumskih zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske od protupravnog prisvajanja, korištenja i drugih protupravnih radnji te provoditi šumski red.

9. Odredba čl. 45. st. 1. ZŠ propisuje da se u šumi ili na šumskom zemljištu te na zemljištu 50 metara od ruba šume ne smije ložiti otvorena vatra i paliti drveni ugljen.

10. Nadalje, obzirom je i sam tužitelj tijekom postupka izričito navodio da on nije vlasnik nekretnina koje su predmet ove parnice, već da su iste vlasništvo Republike Hrvatske, a da su one u posjedu tužitelja i on njima gospodari sukladno čl. 17. st. 1. ZŠ, ovaj sud drži da se u konkretnoj parnici ne bi radilo o klasičnoj reivindikacijskoj tužbi iz čl. 161. i čl. 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17, dalje: ZV), odnosno kada vlasnik neposjednik neke stvari ima pravo od osobe koja nije vlasnik, a posjeduje tu stvar, zahtijevati da mu ona preda svoj posjed te stvari, već da tužitelj ovdje smatra da podnosi publicijansku tužbu, odnosno tužbu predmnjevanog vlasnika iz čl. 166. ZV.

11. Odredba čl. 166. st. 1. ZV propisuje da onoga tko u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom dokaže pravni temelj i istinit način svoga stjecanja stvari, smatrat će se vlasnikom te stvari (predmnjevani vlasnik) prema osobi koja stvar posjeduje bez pravnog temelja ili na slabijem pravnom temelju, iz stavka 2. istog članka proizlazi kako će predmnjevanom vlasniku na njegov zahtjev predati posjed stvari posjednik koji nema pravni temelj posjedovanja ili je slabiji time što mu je posjed nepošten ili nezakonit ili što ne može označiti svojega prednika ili može samo sumnjivoga, ili što je stekao posjed stvari besplatno, a onaj koji zahtijeva posjed bio ga je stekao naplatno; no neće mu trebati predati posjed stvari posjednik koji ima jednako jak pravni temelj kao i on, iz stavka 3. istog članka proizlazi da predmnjeva vlasništva ne djeluje u korist osobe koja nije bila pošteni posjednik, dok iz stavka 4. istog članka proizlazi kako predmnjevani vlasnik treba, umjesto da dokazuje vlasništvo, dokazati činjenice na temelju kojih se predmnjeva njegovo vlasništvo i činjenice od kojih zavisi utemeljenost njegova zahtjeva prema posjedniku stvari iz st. 1. i st. 2. istog članka; inače se na vlasničku tužbu predmnjevanog vlasnika na prigovore posjednika, kao i na pravni položaj koji ima pošteni, odnosno nepošteni posjednik, kad je dužan predati stvar vlasniku, na odgovarajući način primjenjuje ono

što i za pravu vlasničku tužbu, ako nije drugo određeno zakonom, niti je u suprotnosti s pravnom naravi tužbe predmnjevanog vlasnika.

12. Nastavno na prethodni odlomak obrazloženja ove presude u kojem je citirana zakonska odredba iz čl. 166. ZV, a koja definira vlasničku tužbu predmnjevanoga vlasnika, proizlazi ovome sudu da je za pokretanje takve tužbe prema drugoj osobi, a da bi s takvim zahtjevom tužitelj uopće mogao uspjeti, da je potrebno da tužitelj dokaže svoje pravo vlasništva, s tim da bi umjesto toga tužitelj mogao pod određenim pretpostavkama svoje tvrdnje o vlasništvu temeljiti i na takvoj predmnjevi – pretpostavljenom vlasništvu, odnosno da je on vlasnik i koja ima aktivno djelovanje i koja predmnjeva postoji na temelju zakona i činjenica posebnog kvalificiranog posjeda, tj. posjeda koji mora biti zakonit, istinit i pošten.

13. Međutim, imajući u vidu rezultate provedenog dokaznog postupka, prije svega uključujući one dokaze na koje je sud ukazao pod točkom 5. obrazloženja i za koje drži da ne bi trebale biti sporne među strankama, prvenstveno se misli da stvarni – zemljišnoknjižni vlasnik predmetnih nekretnina nije tužitelj, već je to Republika Hrvatska, dok je u odnosu na sporne nekretnine ovdje tužitelj u statusu javnog šumoposjednika, koji doduše ima pravo na posjed na predmetnim nekretninama, ali je taj posjed, barem prema mišljenju ovog suda, nesamostalni posjed budući priznaje "višu vlast" druge osobe, tj. Republike Hrvatske, čije vlasništvo, kao što je prethodno rečeno, proizlazi iz upisa u zemljišne knjige. Prije navedeno je ovome sudu od značaja jer posljedično dovodi do zaključka prema kojem tužitelj Hrvatske šume d.o.o. doista nije aktivno legitimiran zahtijevati zaštitu u smislu odredbe čl. 166. ZV baš iz razloga jer tužitelj u konkretnom slučaju nije predmnjevani vlasnik spornih nekretnina, što bi značilo da ovaj sud ne prihvaća navode tužitelja tijekom postupka iz kojih bi proizlazilo da je povjeravanjem gospodarenja šumama u svome vlasništvu tužitelju Republika Hrvatska prenijela i izvršenje svojih vlasničkih ovlaštenja, odnosno da je prenijela aktivnu legitimaciju tužitelju u ovoj parnici, a to obzirom tako nešto ne proizlazi iz odredbi na koje je tužitelj upirao tijekom ovog postupka, odnosno odredbi čl. 17. st. 1. i čl. 44. i čl. 45. ZŠ, kao što tako nešto, barem prema mišljenju ovog suda, ne proizlazi i iz neke druge odredbe ZŠ. Drugim riječima, po mišljenju ovog suda aktivno ovlaštena za podnošenje tužbe za povrat oduzete stvari i isplatu bila bi Republika Hrvatska, a ne Hrvatske šume d.o.o.

14.1. Stoga je slijedom svega netom prije iznijetog od strane ovog suda ocijenjen osnovanim prigovor tužene u smislu nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja Hrvatske šume d.o.o. za podnošenje predmetne tužbe i tužbenih zahtjeva pod točkama 1. i 2. uređenih u podnesku tužitelja zaprimljenom 05. ožujka 2026. sa ls 123, radi čega su isti odbijeni kao neosnovani te je odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

14.2. Podredno ovaj sud želi ukazati da se glede situacija kao što je predmetna iskristalizirao u sudskoj praksi određeni broj odluka koje su na tragu ovdje predmetne presude, kao npr. u recentnoj odluci Županijskog suda u Vukovaru poslovni broj Gž-71/2024 od 04. srpnja 2025. (primjerak iste predan je od strane tužene u spis na ročištu od 14. rujna 2026.) i koje razloge za takvu odluku zbog snage njihove uvjerljivosti, ali i primjenjivosti na konkretnu pravnu stvar, prihvaća i ovaj prvostupanjski sud.

14.3. No, neovisno o razlozima na koje je sud prethodno ukazao i koji se svode na nedostatak aktivne legitimacije na strani tužitelja za podnošenje predmetne tužbe, ističe se da bi ovaj sud svejedno ocijenio neosnovanom točku 2. uređenog tuženog zahtijeva, odnosno tužbeni zahtjev usmjeren na isplatu na ime bespravnog korištenja šumskog zemljišta. Sud ukazuje na prije navedeno jer iz odredbe čl. 61. st.

1. ŽS, barem je tako tumači ovaj sud, proizlazi da se za privremeno zauzeto šumsko zemljište u vlasništvu Republike Hrvatske plaća naknada koja se sastoji od naknade za šume, naknade za šumsko zemljište i naknade za smanjenje općekorisnih funkcija šuma (u daljnjem tekstu: Naknada), dok je u stavku 9. te odredbe propisano da način izračuna Naknade iz stavka 1. ovoga članka ministar propisuje pravilnikom. Obzirom iz stanja dokazne građe ovog spisa, barem po mišljenju ovog suda, ne bi proizlazilo da se do iznosa naknade koju tužitelj potražuje od tužene na ime bespravnog korištenja zemljišta, i to konkretno u iznosu od 340,87 EUR, došlo na način kako to propisuje pravilnik iz čl. 61. st. 9. ŽS, uz napomenu da se tužitelj tijekom ovog postupka nije niti pozivao na spomenuti pravilnik temeljem kojeg da je izračunao iznos iz točke 2. tužbenog zahtijeva, već bi iz stanja spisa proizlazilo da je tužitelj do iznosa od 26,82 kn po metru kvadratnom došao temeljem izračuna poreznih službi kako je to navedeno u njihovom dopisu od 22. listopada 2020. (ls 29-30) u kojem se porezna uprava kod davanja procjene prije navedenog iznosa pozvala na Zakon o porezu na promet nekretnina, dakle ista se nije pozvala na pravilnik na koji ukazuje ovaj sud iz čl. 61. st. 9. ŽS, što je još jedan razlog koji bi sam po sebi bio dostatan za odbijanje uređenog tužbenog zahtjeva pod točkom 2.

15. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP po kojoj je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Stoga je sud tuženoj, a zbog činjenice da je u ovoj pravnoj stvari bila zastupana po punomoćnicima iz reda odvjetnika, prema njenom popisu troška sa ls 179, najprije priznao 100 bodova za svako od četiri ročišta održana 13. ožujka 2023., 09. ožujka 2026., 22. travnja 2026. i 14. rujna 2026. i to sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/2023, dalje Tarifa). U odnosu na popisanu stavku od 100 bodova za ročište od 15. lipnja 2026., sud je u tome dijelu tuženoj sukladno Tbr. 9. toč. 2. Tarife odlučio priznati nagradu od 50 bodova obzirom se na tome ročištu nije raspravljalo o glavnoj stvari, a isto je bilo odgođeno zbog zdravstvenog stanja tužene. Što se tiče popisanih stavki od 100 bodova za podneske od 16. prosinca 2022. (ls 52) i 22. prosinca 2022. (ls 54), ovaj sud je držeći da se tu radi o najobičnijim popratnim dopisima u kojima se sud obavještava da je tužena izabrala punomoćnike iz reda odvjetnika, odnosno ista traži od suda preslik spisa, odlučio da se tu ne radi o trošku koji je bio potreban radi vođenja parnice i koji bi trebalo prevaliti na tužitelja. Nadalje, a u odnosu na popisanu stavku od 100 bodova za sastav podneska predanog u spis na ročištu održanom 13. ožujka 2023., sud je i u tome dijelu smatrao da se ne radi o trošku koji je bio potreban radi vođenja parnice i koji bi trebalo prevaliti na tužitelja, jer sve ono što je tužena navela u tome podnesku ista je mogla navesti na pripremnom ročištu održanom upravo 13. ožujka 2023. Zbrajajući sve stavke priznate tuženoj dođe se do ukupno 450 bodova, a obzirom vrijednost jednog boda skladno Tbr. 54. Tarife iznosi 2,00 EUR dođe se do iznosa od 900,00 EUR, kojeg potom valja uvećati za porez na dodanu vrijednost od 25%, nakon čega se dođe do krajnjeg iznosa od 1.125,00 EUR koji sud priznaje tuženoj kao parnični trošak koji će joj morati podmiriti tužitelj. Glede popisane stavke "sudske pristojbe po odluci suda", ovaj sud je smatrao da tužena u tome dijelu ne može ostvariti pravo na nagradu po osnovi parničnog troška jer s jedne strane iz stanja spisa proizlazi da tužena do dana današnjeg nije platila bilo kakvu pristojbu, dok s druge strane sukladno odredbi čl. 4. točka 2. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj: 118/18 i 51/23) obveza plaćanja pristojbe za odgovor na tužbu nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici, dok u odnosu na pristojbu na ovu presudu tužena ionako nije pristojbeni

obveznik plaćanja iste. Stoga je u odnosu na parnični trošak popisan od tužene odlučeno kao pod točkom II. izreke ove odluke.

Biograd na Moru, 29. listopada 2026.

S U D A C
Ivica Marinović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste, putem ovog suda na Županijski sud kojemu će se dodijeliti u rad elektroničkom nasumičnom dodjelom s primjenom odgovarajućeg algoritma, sukladno odredbama Sudskog poslovnika.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

DNA:

1. Tužitelju,
2. Tuženoj po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Franko Kotlar, Ana Vidov i partneri iz Zadra.

Broj zapisa: **9-3088f-64ddb**

Kontrolni broj: **0568e-0ea85-8f0e3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.